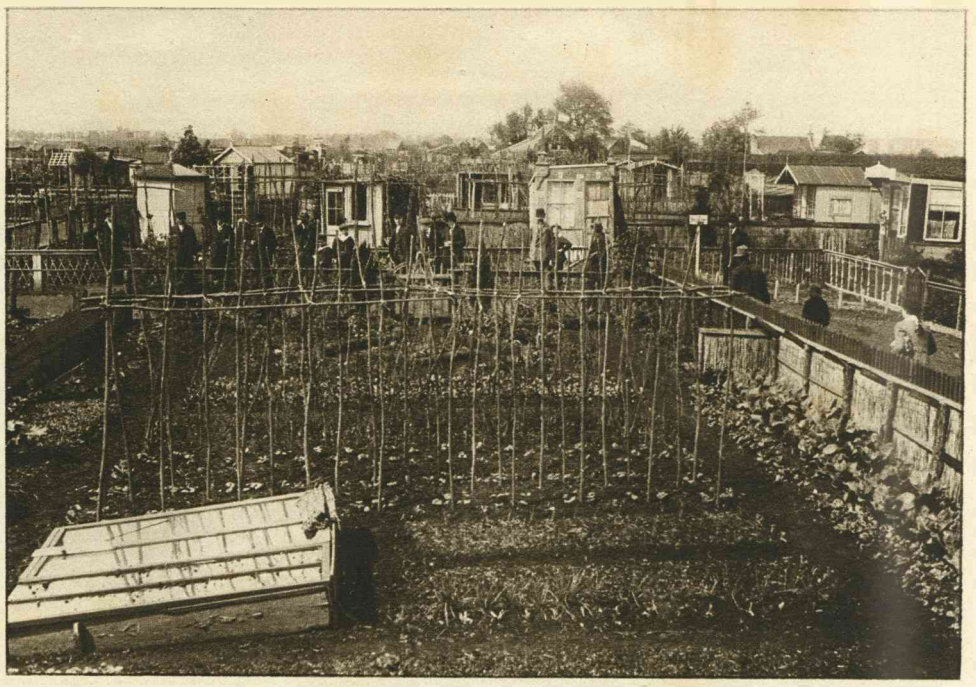

GROOTE BRAND TE MAASSLUIS.

Verleden week brak een felle brand uit in de kistenmakerij van de „Eerste Hollandsche Vensterglasfabriek" van de firma Dirkzwager en v. Deventer aan de Haven te Maassluis. Een groot gedeelte van 't gebouwen-complex werd in de asch gelegd. — Hierboven een overzicht van het verwoeste terrein. (*foto v. d. Ende.*)

DE VOLKSTUINTJES TE AMSTERDAM.

De volkstuintjes, die rondom Amsterdam op verschillende plaatsen verrijzen, vinden in alle kringen steeds meer en meer belangstelling. Het is dan ook een uitstekende gelegenheid voor menschen, die het grootste gedeelte van hun leven tusschen de huizen doorbrengen, om van natuur- en buitenleven te genieten. (*V.F.B.*)

Zijn beenen beefden, tengevolge van zijn angst plus zijne vermoeidheid, zoo opzienbarend, dat men wel van wapperen spreken kon; zijn hart bonsde als een motor, zijn bejaard gelaat was krijtwit als dat van een gepoederden paljas, en

Mr. P. J. TROELSTRA.

Hierboven reproduceeren wij het laatste portret van mr. P. J. Troelstra, ter gelegenheid van zijn terugkeer in Holland. (*foto „Holland".*)

zijn hand trilde gelijk een rund bij een onweer, toen zij neerdook in de uiterste krochten van zijn broekzak om er den huissleutel uit op te visschen.

Eindelijk vond hij dien, bereikte er na veel gemorrel het deurslot mede, en opende het. Gelijk een dief zoo geruischloos glipte hij naar binnen, trad in het voorkantoortje, waar de brandkast stond. Hij had juist bezinning genoeg om een lucifer aan te strijken en er een kaars mede te ontsteken. Met het wakkelende licht in de bevende hand schreed hij dan naar de brandkast. Nauwelijks vond hij de kracht meer tot bukken, hij voelde, dat hij een schaduw was van wat hij een uur geleden nog was geweest. Hij greep de ijzeren slot-rozet van de brandkast, en. . . .. ja, hm . . . . hij zou op staanden voet van schaamte overleden zijn, indien een duizelingwekkende blijdschap hem niet boven het aardsche stoffelijke zijn van leven en sterven had uitgeheven: de brandkast was dicht. Dit was te schoon, te verrukkelijk, omdat maar zoo voetstoots als een feit te accepteeren; hij moest zich nogeens en nogeens van de werkelijkheid, de zoete werkelijkheid overtuigen, en gelijk een uitzinnige bleef hij aan de rozet rukken. „Gerehabiliteerd, gered van de eeuwige schande," juichte het in de bevrijde ziel van den ouden boekhouder.

De ongelukkige! Hoe ver was hij ervan verwijderd te bevroeden, dat hij juist hiermede de laatste hand aan zijn eeuwige schande legde. Immers een surveilleerend diender, die juist voorbijkwam, bespeurde licht in het kantoorvertrekje, naderde, en met éénen blik begreep hij. Fluks stapte hij naar binnen.

De deerniswaardige oude heer schrikte op van het geluid der stappen, zag den diender, en . . . . begreep eveneens. Hij kromp zoozeer ineenen, dat men met eenigen goeden wil had kunnen aannemen, dat hij zich geheel verwijderd had. En het scheelde maar een haar, of de waanzin deed zijn intrede in de geroutineerde hersens.

„Goeienavond," stamelde hij tot den agent in zijn namelooze verwarring.

„Ja, goeienavond, en de andere helft is net zoo," bromde de agent terug, — „sta maar eens op vader."

„Maar . . . . maar. . . ." wierp de ellendige grijsaard in een huiveringwekkend heesch mezzovoce tegen, „maar . . . . . dit dan . . . ."

En zijn bibberende vingers haalden het gouden remontoirhorloge, het veertien-karaats bewijs zijner plichtsbetrachting, uit zijn vestzak.

„Stop dat vod maar weer weg, ouwe rot," snauwde de agent, „met geen honderd klokkies koop jij één politieman om."

„Maar . . . . maar . . . . ik keek alleen of de brandkast . . . wel . . . . dicht was . . . ." hakkelde het radelooze boekhoudertje.

„Dat zie ik," hoonde valsch de gare diender, nam den ongelukkige bij een der magere armpjes en leidde hem de straat op, met bestemming naar het cachot.

Dat den volgenden morgen bij het verhoor het misverstand bleek, doet niets af aan de ijselijkheid van dit avontuur van den ouden heer Karabijn, die zoo ongelukkig was, dat zelfs zijne plichtmatigheid hem den weg naar het cachot baande.

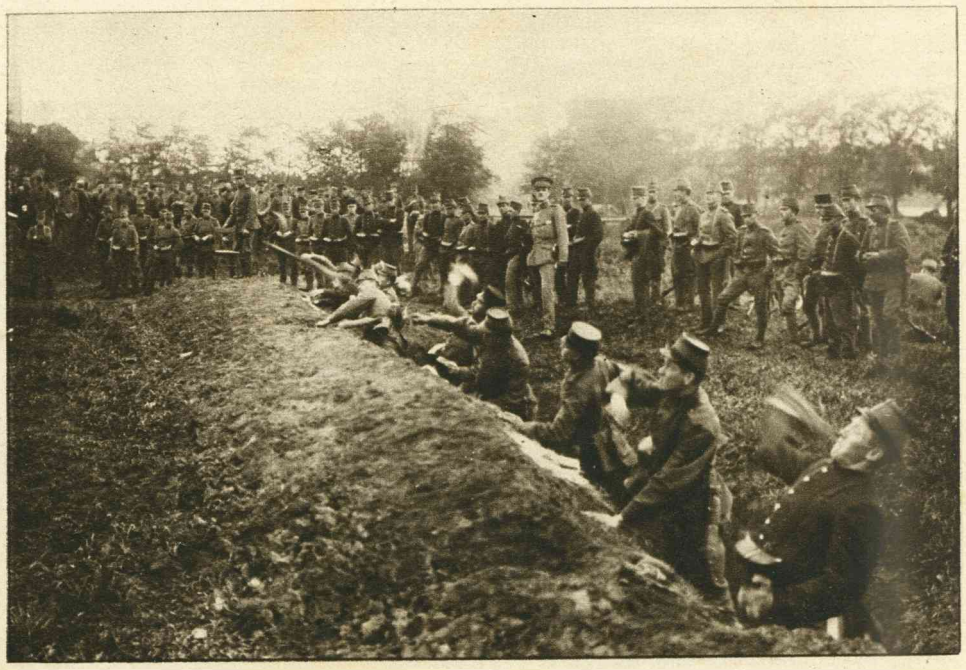

TILLY KOENEN.

Na een succesvolle tournée in Amerika is een dezer dagen de bekende zangeres Tilly Koenen met de Nieuw-Amsterdam weder in ons land teruggekeerd.

Ontslagen van rechtsvervolging, had hij nog vele maanden noodig voor zijn gestel er weer wat bovenop gekomen was. Geheel herstellen van den slag deed hij echter nooit; zijn hersens verloren een deel van hun routine, zoodat hij sindsdien geen drie kolom meer uit het hoofd kon optellen, — twee op zijn hoogst, op zijn ålderhoogst. *Job Steynen.*

MILITAIRE SPORTFEESTEN TE DEVENTER.

Hierboven een paar interessante momentopnamen van de op 5 en 6 Mei te Deventer gehouden militaire sportfeesten, waarvoor zeer veel belangstelling was. *Links:* Schermen; *rechts:* Het werpen van handgranaten uit een loopgraaf. (*foto's Rembrandt.*")

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.